

Αιολικό Πάρκο στο Μανιάκι

Προχωρούν με εντατικούς ρυθμούς οι διαδικασίες για τη δημιουργία του πρώτου αιολικού πάρκου στη Μεσσηνία ισχύος 12 MW, στη θέση «Αμυγδαλίτσα» στο Μανιάκι. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Μεσσηνίας γνωμοδότησε θετικά επί της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την κατασκευή του πάρκου, εγκρίνοντας στην ουσία ανάλογη απόφαση της Νομαρχιακής Επιτροπής Υποδομών. Θετική ήταν και η εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μεσσηνίας, με τις επισημάνσεις ότι θα πρέπει να δοθούν όλες οι εγκρίσεις για τη συγκεκριμένη επένδυση προτού ξεκινήσουν οι εργασίες, να μη γίνουν εκτεταμένοι εκβραχισμοί που θα αλλοιώσουν το τοπίο, αλλά και τα έργα να εκτελεστούν με ακρίβεια και χωρίς παρεκκλίσεις, καθώς η επένδυση γεινιάζει με περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους στο Μανιάκι. Επισημάνθηκε, επίσης, το γεγονός πως το έργο θα εκτελεστεί σε αναδασωτέα περιοχή, αλλά μπορούν να πραγματοποιηθούν εργασίες, αν αυτές αφορούν στην αιολική ενέργεια. Υπέρ της χωροθέτησης των διαθέσιμων χώρων για τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας τάχθηκε ο νομαρχιακός σύμβουλος Νικ. Πατσαρίνος. Θετικός ήταν στην τοποθέτησή του και ο επικεφαλής της μείζονος μειοψηφίας Χρ. Μαλαπάνης, ενώ καταψήφισε ο νομαρχιακός σύμβουλος Αριστ. Δαμαλάς.

Ο Στεφανόπουλος από του Παιδεμένου

Ο Παναγιώτης Στεφανόπουλος (Stefanos) γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Παιδεμένο (Φλεσσιάδα). Το 1908 πήρε τη μεγάλη απόφαση να μεταναστεύσει στην Αμερική αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Αφού άλλαξε μια σειρά από επαγγέλματα ασχολήθηκε τελικά με το εμπόριο μουσικών οργάνων. Διαδραμάτισε σημαντικό δημιουργικό ρόλο στην κοινότητα Αγίου Κωνσταντίνου στο Σικάγο. Υπήρξε πρωτεργάτης πολλών Μεσσηνιακών Συλλόγων. Έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην American Hellenic Educational Progressive Association (AHEPA). Είναι η μεγαλύτερη οργάνωση Ελληνικής κληρονομιάς στον κόσμο κι η δράση της έχει γράψει πολλές χρυσές σελίδες την ιστορία του Ελληνισμού της Διασποράς. Η ΑΧΕΠΑ ξεκίνησε τη δράση της το 1922 στην Ατλάντα της Τζόρτζια.

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Ψώνης Γεώργιος :
Ο καταξιωμένος
δάσκαλος
από το Βλαχόπουλο

Ανάμεσα στα πρόσωπα που γεννήθηκαν στα χωριά μας και διέγραψαν και διαγράφουν θετική πορεία ξεχωριστή θέση κατέχει ο Γεώργιος Ψώνης του Σπύρου. Γεννήθηκε στο Βλαχόπουλο Μεσσηνίας το 1936 και έχει ρίζες και από την οικογένεια των Κωτσοβολαίων από το Βλάση. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο της Μεσσήνης το 1955 και την Παιδαγωγική Ακαδημία Τρίπολης το 1957. Μετεκπαιδεύτηκε στο Διδακταλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης για δυο χρόνια το 1970 και το 1971. Έλαβε μέρος σε παιδαγωγικά συνέδρια και έχει δημοσιεύσει αρκετά άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά. Υπηρέτησε την πρωτοβάθμια εκπαίδευση με συνέπεια και καταξιώθηκε από τους μαθητές του, τους γονείς και τους συναδέλφους του. Σήμερα είναι συνταξιούχος και κατοικεί στην Καλαμάτα. Παντρεύτηκε τη δασκάλα Κωνσταντίνα Ιατροπούλου και απέκτησαν δυο παιδιά τη Σταυρούλα και το Σπύρο. Είναι αδερφός του δημάρχου Παπαφλέσσα Περικλή Ψώνη.

Κοσμόπουλος Μαρίνος: Ο δάσκαλος από το Αληκοντούζι

Συνεχίζοντας την προβολή ανθρώπων των γραμμάτων που γεννήθηκαν στα χωριά μας σήμερα παρουσιάζουμε το βιογραφικό του Μαρίνου Κοσμόπουλου. Ο Κοσμόπουλος Μαρίνος του Τρύφωνα γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό Αληκοντούζι (Παλιό Λουτρό) το 1934. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Γαργαλιάνων το 1953 και από τη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία Αθηνών το 1956. Υπηρέτησε σε πολλές σχολικές μονάδες της Μεσσηνίας διαγράφοντας παραγωγικό έργο. Διατέλεσε και διευθυντής στο 2ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας. Επίσης, διατέλεσε γραμματέας του Παραρτήματος της Χριστιανικής Ενώσεως Καλαμάτας. Παντρεύτηκε τη δασκάλα Καλλιρρόη Σταθοπούλου και απέκτησαν τρεις γιους. Οι γιοί του Τρύφωνα και Γιώργος σπούδασαν δάσκαλοι και ο γιος του Νικόλαος σπούδασε καθηγητής φυσικός. Σήμερα είναι συνταξιούχος και κατοικεί στην Καλαμάτα.

Παρέμβαση μεταναστών υπέρ Βενιζέλου

Ήταν το 1912 και αρκετοί από τα χωριά μας είχαν μεταναστεύσει στην Αμερική. Εκατό μετανάστες μεταξύ των οποίων ο Μιχάλης Παπαναστασίου από Μουσταφάμπασα (Αριστομένη) και ο Δημήτρης Παναγιωτόπουλος από το Μάνεση στέλνουν επιστολή προκειμένου να παρέμβουν υπέρ του Βενιζέλου στις εκλογές της 11ης Μαρτίου 1912. Η επιστολή έχει ως εξής: «Συνελθών σήμερα ο εν Πόρτλαντ Όρεγκον Μεσσηνιακός Σύλλογος, εψήφισεν ομοφώνως όπως απευθύνη την κατωτέρω θερμήν έκκλησιν προς άπαντας τους Μεσσηνίους. Αγαπητοί συμπατριώται κατά τας εγγιζούσας βουλευτικές εκλογάς πρέπει και πάλι να υψωθήτε υπεράνω των δεσμών προς τα προσωπικά κόμματα... Από σας εξαρτάται να δώσετε το τελευταίον κτύπημα κατά των φαυλοκρατών. Υπεράνω τούτων ευρίσκεται η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΤΡΙΣ... Υπεράνω των κομματάρχων είμεθα εμείς: τα παιδιά σας, οι αδερφοί σας. Όταν προσέλθετε εις τας κάλπας συλλογισθήτε μας και δώσατε τους ψήφους σας εις τους σκαπανείς του μεγαλείου της Πατρίδος... Όλοι λοιπόν ΑΣΠΡΟ εις μόνους τους αντιπροσώπους του Βενιζέλου. Με την ελπίδα ότι θα εισακουσθώμεν σας στέλλομεν αδελφικόν ασπασμόν».

Τρεις Μανιακαίοι στην Αμερική

Δεν έχουμε ερευνήσει, πιθανόν να το κάνουμε στο άμεσο μέλλον, πόσοι Μανιακαίοι μετανάστευσαν στις πρώτες δεκαετίες του 1900 στην Αμερική αναζητώντας μια καλύτερη ζωή. Στο φύλλο αυτό της εφημερίδας μας θα αναφερθούμε στους Κώστα Τουλούπα, Πολύδωρο Τουλούπα και Παναγιώτη Τουλούπα. Γεννήθηκαν και οι τρεις στο Μανιάκι και πήραν το δρόμο της μετανάστευσης για την Αμερική. Ο Κώστας Τουλούπας έφτασε στην Αμερική στις 4 Νοεμβρίου 1907 σε ηλικία 22 χρονών. Ταξίδεψε με το καράβι «Narolitan Prince» που πήρε από το λιμάνι της Καλαμάτας. Ο Πολύδωρος Τουλούπας έφτασε στην Αμερική στις 29 Οκτωβρίου 1910 σε ηλικία 20 χρονών. Ταξίδεψε με το καράβι «Eugenia» που πήρε από το λιμάνι της Τεργέστης. Ο Παναγιώτης Τουλούπας έφτασε στην Αμερική στις 14 Φεβρουαρίου 1914 σε ηλικία 18 χρονών. Ταξίδεψε στην Αμερική με το καράβι «Patris» που πήρε από το λιμάνι της Καλαμάτας.

Οι Μπρούκληδες, οι κουνημένοι

Στα χωριά μας τους μετανάστες που έρχονταν από την Αμερική «...τους έλεγαν «μπρούκληδες», γιατί είχαν περάσει από το «Μπρούκλιν» της Νέας Υόρκης ή τους έλεγαν «κουνημένους», που σήμαινε κάπως υποτιμητικά «αποχαζωμένους», από το κούνημα του καραβιού κατά το διπλό ταξίδι της Αμερικής». Στην πράξη, όμως, τα πράγματα ήταν τελείως διαφορετικά. «Το πιο σωστό είναι ότι, έρχονταν (στα χωριά μας) πολύ αλλαγμένοι, προς το καλύτερο βέβαια. Καλοντυμένοι, καλοθρεμμένοι, με τις καδένες και τα δαχτυλίδια τους, με τα κολλά-

ρα τους και τα πούρα τους, με τα μπιρμπιλιάτα πουκάμισά τους και τα πλατύγυρα ρεμπουμπλικά τους. Με τα μεγάλα κουρδιστά γραμμώφωνά τους, με τα τεράστια χωνιά και τις ξενόγλωσσες πλάκες, έφερναν ένα άλλο χρώμα ζωής. Περισσότερο ήταν αλλαγμένοι στο χαρακτήρα τους και τη συμπεριφορά τους. Ήταν πιο πολιτισμένοι, πιο ήρεμοι και πιο καλοσυνάτοι. Αντιμετώπιζαν με ανεξικακία τα πειράγματα και τις πονηριές των δικών μας». (από το βιβλίο «Μεσσηνιοί και Μανιάτες οι πρώτοι μετανάστες στην Αμερική» του Θεόδωρου Μπερδήμα).

Αντιδήμαρχος Χιλιχωρίων ο Ζάλιαρης

Ο Γιάννης Παγάνης αντιδήμαρχος στο δήμο Χιλιχωρίων την 1 Οκτωβρίου παρατήθηκε για να θέση υποψηφιότητα στο νέο Δήμο Πύλου-Νέστορος με το συνδυασμό του δημάρχου Πύλου και υποψηφίου δημάρχου Γιώργου Χρονόπουλου. Ο δήμαρχος Τάκης Δαρσακλής που είναι υποψήφιος σύμβουλος με τον υποψήφιο δήμαρχο Πύλου - Νέστορος Δημήτρη Καφαντάρη, υποστηρίζει ότι ο συνδυασμός του έχει μια συνέχεια, συμμετέχοντας στο ψηφοδέλτιο του κ. Καφαντάρη και ζήτησε την παραίτηση του κ. Παγάνη. Ως αντιδήμαρχο - αντικαταστάτη του μέχρι το τέλος του χρόνου, ο κ. Δαρσακλής όρισε το δημοτικό σύμβουλο Παναγιώτη Ζάλιαρη και του ανέθεσε τις αρμοδιότητες του ηλεκτροφωτισμού, της ενημέρωσης του πολίτη και της ύδρευσης.